

189 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 7.IX 1849

RA, Borgå domkapitels arkiv

Ödmjukaste Memorial!

Jemte det jag hos Högvördigste Herr Biskopen, Doctorn och Ordensledamoten så ock Det Högvördiga Domkapitlet aldraödmjukast får anmäla, att, i anseende till min, af enskilda angelägenheter föranledda frånvaro från orten vid Läseterminens början, Herr Konrektor Mag. H. G. Perander förestått Rektorsvården och Doctor J. M. Lindfors, hvilken med Högvördiga Domkapitlets Höggunstiga begifvande förestod enahanda befattning vid slutet af sistlidne Vårtermin, ombesörjt den mig åliggande undervisning, vågar jag lika ödmjukt inberätta, att med anledning af en mig snart förestående resa och med afseende på Skolans fördel denna anordning efter nämnda Herrar Lärares begifvande fortfarer, till dess jag inhemtat Högvördigste Herr Biskopens, Doctorn och Ordensledamotens så ock Det Högvördiga Domkapitlets Höggunstiga vilja i saken genom Beslut öfver den ödmjuka tjänstledighetsansökning, jag samtidigt härmed har äran inlemna. Kuopio den 7:de September 1849.

Joh. Vilh. Snellman

190 F. CYGNÆUS – J. V. SNELLMAN 9.IX 1849

HUB, JVS handskriftssamling

H:fors d. 9 Sept. 1849.

K<äre> Broder Snellman!

Hufvudsakligast för att hjälpa en smula Dig, som hållits beskedligt på de nyländska gräsmattorna och bråkar Din hjerna medan jag åter skojat verlden omkring, har jag fullskrifvit hosföljande papper. Lusten att upphjelpa, efter förmåga, åtskillige större eller mindre slarfvars reputation, har väl dessutom något bidragit att sätta pennan i rörelse och hålla den i spatsergången. Men nu när opusculet ligger färdigt att vandra af den långa vägen, uppstå likväl allahanda betänkligheter vid deras afsändande. Knäfveln vet om det ändock förtjenar såsom honorarium det dryga postportot, Du måste erlægga. Hvad än värre är, skall Du möjligen, i afseende på en eller annan förekommande passus, finna det betänkligt att i Litt<eratur> Bk<adet> införa dessa funderingar i deras helhet. Synd är det dessutom med Din<a> stackars trötta ögon, att de skola plågas med dylikt kludd, som m<anuscriptets>. – Duger det ej åt Dig, så var god och gif det åt Hels<ingfors> T<idninga>, sedan deras ord<inarie> Red<aktör> återkommit; med de vicarierande herrarne vill jag ej just hafva mycket att skaffa –, ehuru visserligen Topelius äfven kunde hafva samma skrupler som Du sjelf.

Efter par dagar drager jag hädan till Schweiz för att i Pfeffers peppra in min lekamen, så att den håller ut under den långa vinter, som för oss alla kommer att smälla i hemknutarna. Den tid, som för mig återstår till detta piquanta experiment, är likväl så kort, och årstiden dessutom så långt framskriden, att jag ringa båtnad kan deraf, äfven i bästa fall, skörda.

Helsingar från verklige> GeheimeR<ådet> Carl Rosencranz i Kö-

ningsberg. Han talade med synnerlig respekt om Din på Tyska författade philosphiska bok, hvaraf han, såsom ex officio philosoph, hade tagit noggrannelig kännedom. – Det bästa jag i Paris denna gång utträttat, är att jag haft äran blifva Villemains synnerligen gode kund, ehuru han ej rätt kan förlåta mig att jag icke sökte hans bekantskap medan han var minister, »då han kunnat gifva mig bättre middagar än nuförtiden». Det är ändock litet roligt för en menniska, hvilken i ulti-
 10 Thule kan af hvarenda lurk behandlas en canaille, att se sig af vetandets störste heroer härute hedrad såsom deras jemnlige. Ännu roligare är det likväl att lyckas »göra svinena flata», då man förmår inbilla representanterne af den civiliserade verldens intilligens, att vi ändock ej äro, i Finland så alldeles dumma och förtjenta endast af smädelse, som man tycker om att föreställa sig hos oss. Detta är ett sätt att hämnas för hvilket man ej behöfver skämmas.

Min syster Louise, som i somras kände ett synnerligt behof att betyga Dig sin tacksamhet, för det Du så manhaftigt hade tuktat mina vederdelomän, hittade ej på bättre utväg att uttrycka sina känslor, än att uppvakta Dig med den famöse Markis Pauluccis porträtt, hvilket
 20 hon förvarat från tiden, då Herodes och Pilatus voro vänner en dag. Kanske har dock respekten hindrat hinne att utföra denna sin plan, hvori verket föga motsvarar viljan. – Italienarenes affärer anses, i Palais Royal, gå bra. De arma djeflarne hafva i alla fall haft nöjet att lätta sitt så länge beklämda hjerta.

Tuus
 Fredr. Cygnaeus

191 *E. LÖNNROT – J. V. SNELLMAN 13.IX 1849*
 30 *HUB, JVS handskriftssamling*

Kajana den 13 Sept:r 1849.

Käre Broder!

På lång tid har jag ej haft ett halft ord af Dig, hvarföre jag ej annat kan än litet bannas på Dig både för det, och för att Du ej, när Du engång var till Idensalmi, då med detsamma gjorde en skuttresa hit. Dertill hade varit så mycket mer skäl, som jag nu äfven hör till släkten, sedan
 40 jag, såsom Du väl af andra hört, numera är gift med en din kusin, Maria. Men kanske är det sannt, som Rabbe skref, att Du varit litet bösj, deröfver, att jag, om ej eljest, så för nämnde släktskaps skull förut omnämnde för Dig vår förlofning, men det kunde jag med den bästa vilja i verlden ej göra, emedan vi i sista höst, när vi förlofvade oss, öfverenskommo att ej omtala det för andra.

Jag är nu åter efter fem års hvila tjenstgörande läkare på denna ort, sedan min ansökning om förlängd tjenstledighet eller afsked från tjensten Allernådigst blifvit afslagen. Men hvad för beslut har Du nu sjelf fattat angående din framtida verksamhet. Får jag tro ett rykte, så skulle Du blifva Rector vid en handelsskola i Helsingfors med 1 000
 50 Rubel i Silfver lön. Är det sannt, så glädjer det mig mycket såväl för den mindre bekymmersamma utkomstens skull, Du så skulle hafva, som för att Du sålunda kommer att stadna i landet. Sjelfva tanken redan, att Du kunde öfvergifva oss och flytta till Sverge, var påkostande, huru mycket mer skulle verkligheten vara!

Min hustru ber mycket helsa till Dig och din för henne ännu